

ת"ד 2725/04/14 - מדינת ישראל נגד אלברט חיימוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 2725-04-14 מדינת ישראל נ' חיימוב

לפני
המאשימה
כבוד השופט דן סעדון
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אומידי

נגד
הנאשמים
אלברט חיימוב
ע"י ב"כ עו"ד מלמה אהוד

גזר דין

1. ביום 7.9.13 נהג הנאשם מונית זוטובוס בדרך בר לב בת"א. בהגיע המונית סמוך לבית 185 סטתה מנתיב נסיעתה ימינה ופגעה בגדר. בעקבות זאת נחבלה נוסעת במונית חבלות של ממש (קרע בטחול שהצריך ניתוח להסרתו). המונית ניזוקה. בעקבות זאת הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בקלות ראש הגורמת חבלות של ממש. הנאשם כפר באחריות לגרימת התאונה אך הורשע במיוחס לו בתום הליך הוכחות.

2. אלה קביעות הכרעת הדין הצריכות לעניין:

א. טענת הנאשם הייתה כי סטיית המונית נבעה מפיצוץ בגלגל. הטענה נדחתה ובהיעדר הסבר סביר אומצה הקביעה כי רשלנות הנאשם גרמה לסטיית המונית ולתאונה.

ב. חקירת האירוע לקתה במחדלים אם כי אלה לא קיפחו את הגנת הנאשם ויכולתו להציג ראיות שבכוחן לזכותו.

ג. המונית הייתה מצוידת בחגורות בטיחות והוצב שלט המורה לנוסעים להיחגר. הנוסעת שנפגעה לא הייתה חגורה עובר לתאונה ולא הוכח כי היא הייתה פטורה מחגירת חגורת בטיחות. אי חגירת חגורת בטיחות על ידי הנוסעת היוותה רשלנות שתרמה לתוצאות התאונה אם כי אין מדובר ברשלנות מכרעת המנתקת את הקשר הסיבתי בין רשלנות הנאשם המתבטאת בסטיית המונית ובאי וידוא לפני תחילת נסיעה כי נוסעיו חגורים לבין תוצאות התאונה, להוציא אמירה בעלמא בהקשר זה מצד הנאשם.

ד. הנאשם יכול וצריך לצפות אפשרות כי לאי חגירת חגורת בטיחות על ידי מי מנוסעיו עשויות להיות השלכות במקרה של תאונת דרכים לעניין תוצאות התאונה.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה מדגישה את חומרת הפגיעה בנוסעת ומתוך כך את חומרת העונש ההולם הראוי בנסיבות אלה. המאשימה הוסיפה בטיעונה עוד כהנה וכהנה חבלות שנגרמו לנוסעת שלא בא זכרן בכתב האישום. זאת מבלי שכתב האישום יתוקן תחילה ומבלי להסביר מדוע ראוי לתת לה רשות להוכיח עובדות אלה בשלב הטיעונים לעונש לאחר שנוהל הליך הוכחות מלא (השווה: סעיף 40 (2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977). המאשימה עותרת להטיל על הנאשם עונש הכולל מאסר לריצוי בעבודות שירות, פסילה בת שנתיים, פסילה על תנאי קנס.

4. ההגנה עותרת לפסול את רישיון הנהיגה של הנאשם לתקופה פחותה מ- 3 חודשי פסילת המינימום לעבירה בה הורשע הנאשם. עמדה זו מנומקת במחדלי החקירה שהתגלו, ברשלנות התורמת של הנוסעת, בעבר תעבורתי של הנאשם שאינו מכביד וחלופי זמן רב יחסית ממועד התאונה.

דין והכרעה

5. על מנת לקבוע את העונש ההולם תחילה יש לקבוע את המתחם בנסיבות ולאחר מכן אדון בשיקולים שהציגו הצדדים.

6. קביעת מתחם העונש ההולם בנסיבות מתבססת בעיקרה על הערכת רשלנות הנאשם שגרמה לתאונה וכן חומרת החבלות שנחבלה הנוסעת. רשלנות הנאשם מתבטאת בעיקרה בסטייה בלתי מוסברת ובלתי מוצדקת מנתיב הנסיעה ופגיעה בגדר. מדובר ברשלנות ברף גבוה. הכלל הוא כי על נהג להקפיד לא לסטות כל העת מנתיב נסיעתו וככל שהוא עושה כן עליו להקפיד כי אין בכך סיכון לעצמו או ליתר המשתמשים בדרך. העובדה שהנאשם סטה מנתיב נסיעתו ללא הסבר של ממש מלמד כי לא שם ליבו לדרך כנדרש ממנו. גם החבלות שנחבלה הנוסעת - קרע בטחול - היא קשה. עם זאת, אין מדובר בחבלה המביאה את הנוסעת למצב בו כפשע בינה לבין המוות ומכאן שאין הצדקה להיקש שערכה המאשימה בטיעוניה בין מקרה זה למקרים חמורים יותר. כמו כן וכפי שצינתי, מכיוון שהמאשימה לא ביקשה ולא קיבלה רשות מבית המשפט להוכיח חבלות שלא בא זכרן בכתב האישום אין לשעות לטיעוניה בעניין חבלות אלה.

7. מדיניות הענישה הנוהגת בתאונות בהן נגרמו חבלות של ממש:

- בעפ"ת 10348-03-14 (לוגסי) הוטל עונש של 5 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס למי שסטתה עם רכבה וגרמה לתאונה בה נחבלה היא עצמה חבלות של ממש (חבלת ראש עם אמנזיה).
- ברע"פ 8588/16 (רז) נהג הנאשם במהירות מופרזת סטה מנתיבו והתנגד ברכב מעורב וגרם לנהגת הרכב המעורב חבלות של ממש. הנאשם היה קטין בעת התאונה אולם הדבר לא מנע מלאשר עונש הכולל 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 36 חודשי פסילה, פסילה על תנאי, מאסר על תנאי ורכיבי ענישה נוספים.
- בעפ"ת 22197-05-11 (דכוור) אושר עונש של 140 ימי פסילה בצירוף 60 ימי פסילה מנהלית, פסילה על תנאי וקנס לרוכב אופנוע שסטתה מנתיב נסיעתו וגרם לת"ד בה נחבל הוא עצמו חבלה של ממש.
- בעפ"ת 4087-09-16 (הררי) הוטל עונש פסילה בת 7 חודשים בניכוי פסילה מנהלית לנהג מונית שפגע בהולכת רגל וגרם לה חבלות של ממש (שברים בבסיס הגולגולת ודימום תת עכבישי). עונש זה הוסבר על רקע עבר תקין ורשלנות תורמת של הולכת הרגל.

8. לאור כל האמור אני סבור כי בנסיבות המקרה יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי פסילה, פסילה על תנאי קנס לבין 18 חודשי פסילה, פסילה על תנאי, קנס התחייבות ומאסר על תנאי.

9. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים מצאתי הצדקה לסטות לקולא בגדר המתחם שקבעתי. סטייה זו לקולא ממונת על ידי השיקולים שפורטו בסעיף 10 לגזר הדין. אלה השיקולים הצריכים לעניין לקולא:

(1) תרומת רשלנות של הנוסעת - כאמור קבעתי לעיל כי זו התבטאה בכך שהנוסעת לא טרחה להיחגר בעת הנסיעה. עם זאת אין מדובר בהתרשלות חמורה או כזו המנתקת את הקשר הסיבתי בין מעשי ומחדלי הנאשם לבין תוצאות התאונה.

(2) חלוף זמן ממועד הגשת כתב האישום - התאונה אירעה ביום 7.9.13. כתב האישום הוגש ביום 10.4.14. הדיון הראשון בתיק היה ביום 18.6.14. עד כה דומה כי מדובר בהתנהלות סבירה. אלא מאי? החל מן הדיון ביום 18.6.14 ועד 15.4.15, קצת פחות משנה, נדחה הדיון פעם אחר פעם ביוזמת המאשימה על מנת לאפשר לה לבדוק את מצבה הרפואי העדכני של הנוסעת. סעיף 40 (י) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 מאפשר להביא בחשבון לעניין העונש את חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה. הפסיקה קבעה כי ניתן לתת משקל לגורם זה ובלבד שלא הנאשם במהלכו הוא שגרם להתארכות ההליך. במקרה זה לא הייתה לנאשם או סנגורו יד ורגל בהתארכות ההליכים. בנסיבות אלה אינני רואה מניעה לתת משקל הולם להתארכות ההליך.

(3) פגיעה בנאשם ומשפחתו - הנאשם מוציא לחמו מנהיגה במונית. וודאי שעונש הכולל רכיב של פסילת רישיון צפוי לפגוע בו ובמשפחתו ויש לתת לכך משקל בקביעת העונש.

10. השיקולים הצריכים לעניין לחומרא הם אלה:

(1) עבר תעבורתי- לנאשם 12 הרשעות קודמות לרבות עבירה ממרץ 2010 שעניינה סטייה שלא בבטחה ונהיגה בחוסר זהירות. יודגש עם זאת כי בקביעת משקלו של עבר זה יובא בחשבון גם הזמן שחלף ממועד ההרשעה.

(2) הנאשם נהג ברכב ציבורי. נתון זה מהווה חרב פיפיות. מצד אחד הוא מאפשר לבית המשפט להקל עם הנאשם בשל השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו. מצד שני, יש לזכור כי נהג רכב ציבורי חב אחריות (וזהירות) מוגברת כלפי נוסעים שהוא מסייע (עפ"ת 6532-03-12 גאנם נ' מדינת ישראל).

(3) אי נטילת אחריות - הנאשם לא נטל בשום שלב אחריות על מעשיו. זכותו של הנאשם לנהל הליך שמיעת ראיות בלי שהדבר ייזקף לחובתו (סעיף 40 יא (6) לחוק העונשין). ואולם, במקרה כזה רשאי בית המשפט לקבוע את מתחם העונש תוך מתן משקל לכך שהנאשם נמנע מליטול אחריות על מעשיו אם כך היה (סעיף 40 יא (4) לחוק העונשין).

10. על רקע כל השיקולים דלעיל מצאתי להטיל על הנאשם בגדר המתחם שהוצג את העונשים הבאים:

א. פסילת רישיון נהיגה למשך 7 חודשים; ככל שהנאשם ריצה פסילה כלשהי בתיק זה, לרבות פסילה מנהלית, תנוכה פסילה זו מן הפסילה שנגזרה על הנאשם.

ב. פסילת רישיון מותנית בת 12 חודשים ל- 3 שנים על עבירות של נהיגה בקלות ראש או נהיגה בחוסר זהירות שגרמו לתאונה בה נחבל אדם או ניזוק רכוש;

ג. קנס בסך 2500 ₪ לתשלום ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל ב- 24.6.17 ובכל 24 לחודש עוקב. באחריות הנאשם לקבל שוברים לתשלום הקנס.

ניתן היום, כ"ח אייר תשע"ז, 24 מאי 2017, בהעדר הצדדים.